

Dr. CONSTANTIN I. PARHON
1874—1969

La 9 august 1969 s-a stins din viață în urma unei boli îndelungate Const. I. Parhon, savant cu renume mondial, vechi militant al mișcării muncitorești și democratice din țara noastră, președinte al Primului Prezidiu al Republicii Populare Române, fiu credincios al poporului român.

Născut la 29 octombrie 1874, la Cimpulung Muscel Parhon și-a desăvârșit studiile, prin absolvirea strălucită a Facultății de medicină din București în 1897. În anul 1909, Const. I. Parhon a elaborat primul tratat de endocrinologie din lume. În 1912 e numit profesor de clinică neuro-psihiatrică la Facultatea de medicină din Iași și director al Spitalului de boli psihice, Socola. După 20 de ani de activitate desfășurată la Iași, în 1933 profesorul C. I. Parhon devine titular al Catedrei de endocrinologie a Facultății de medicină din București.

Const. I. Parhon și-a consacrat întreaga viață slujirii cu pasiune a științei românești, înfloririi patriei și propășirii poporului, construirii socialismului în România.

Om de mare erudiție științifică, Parhon a avut o strălucită contribuție la dezvoltarea tezaurului științific medical al patriei noastre. El e creatorul școlii noastre de endocrinologie și unul dintre fondatorii endocrinologiei pe plan internațional. A adus o contribuție de mare preț la formarea de noi și noi contingente de cadre medicale valoroase. Descoperirile și ideile sale au contribuit din plin la dezvoltarea științelor biologice și medicale. Recunoscându-i-se meritele științifice, în 1928 e ales membru al Academiei Române, iar în 1948 președinte de onoare al Academiei R.P.R. În același an din inițiativa sa ia naștere Institutul de endocrinologie, pe care-l conduce ani îndelungați.

Rezultatele activității sale i-au adus o largă apreciere internațională, fiind ales membru al unui mare număr de academii și societăți străine.

Adevărat savant-cetățean, Parhon a luat parte activă la lupta dusă de forțele progresiste pentru eliberarea socială și națională a poporului. Încă din tinerețe a luat contact cu mișcarea muncitorească. Din anul 1921, C. I. Parhon e membru al P.C.R. În ciuda persecuțiilor la care a fost supus de regimul burghez-moșieresc C. I. Parhon a militat neîmfriecat împotriva cercurilor reacționare fasciste, pentru libertate și independență națională. În timpul celui de al II-lea război mondial Parhon a fost unul dintre semnatarii protestului profesorilor universitari împotriva guvernului lui Antonescu, pentru ieșirea României din războiul antisovietic.

După 23 august 1944 în funcțiile pe care le-a îndeplinit, ca președinte al primului parlament democratic constituit în urma alegerilor din 1946, iar după proclamarea Republicii Populare Române, investit cu înalta răspundere de președinte al primului prezidiu al R.P.R., C. I. Parhon a muncit cu pasiune pentru realizarea aspirațiilor înaintate ale clasei muncitoare, pentru înfăptuirea politicii Partidului.

C. I. Parhon a avut o contribuție de seamă la înfăptuirea politicii externe a partidului și statului nostru. El a activat consecvent pentru întărirea relațiilor de prietenie ale României cu toate țările socialiste, pentru dezvoltarea legăturilor țării noastre cu toate statele, pentru afirmarea României pe plan internațional în spiritul cauzei păcii și colaborării dintre popoare. Omul de știință și cetățeanul C. I. Parhon a fost o strălucită pildă pentru întreaga intelectualitate și întregul tineret studios din patria noastră.

Încetarea din viață a lui C. I. Parhon e o grea și dureroasă pierdere pentru poporul român. I. C. Parhon a fost un sincer prieten al Institutului de medicină și farmacie din Tîrgu Mureș. Amintirea sa va rămîne veșnic vie în inima și conștiința poporului nostru.